

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.173
din data de 04.05.2011**

Dosar nr.: 12/2011

Petiția nr.: 115/10.01.2011

Petent: Ș M M

Reclamat: Agenția pentru Prestații Sociale a Județului Buzău

Obiect: discriminarea, prin neplata indemnizației de creștere copil în cazul celui de-al doilea copil, născut în termenul de doi ani de acordare a indemnizației pentru primul copil până la vârsta de doi ani, pe perioada în care cele două termene se suprapun

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Ș M M

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Agenția pentru Prestații Sociale a Județului Buzău, loc. Buzău, str. Unirii, bl. 11 DE, jud. Buzău

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta consideră discriminatorie prevederea legală care dispune faptul că, dacă în perioada de doi ani în care primește indemnizația de creștere copil pentru primul copil, se naște un al doilea copil, acesta nu beneficiază de indemnizația pentru perioada în care cele două termene de doi ani se suprapun.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1340 din 24.02.2011, a fost citată petenta, iar prin adresa nr. 1341/24.02.2011 a fost citată partea reclamată.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.08.2010. Prin citație s-a invocat de către Consiliu *excepția necompetenței materiale* a Consiliului de a se pronunța, potrivit Deciziei Curții Constituționale a României nr. 997/2008. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta precizează că are doi copii ce beneficiază de indemnizația de creștere copil până la împlinirea vârstei de doi ani, dar, pentru că cel de-al doilea copil s-a născut în perioada de doi ani în care primul copil beneficiază de indemnizația respectivă, pentru perioada în care cele două termene se suprapun, petenta primește doar o singură indemnizație, respectiv cea pentru primul copil.

4.1.2. Petenta arată că, urmare solicitării sale de a primi indemnizația de creștere copil până la doi ani și pentru cel de-al doilea copil, Agenția pentru Prestații Sociale a Județului Buzău a răspuns în sensul că nu i se pot oferi petentei două indemnizații pe perioada în care cele două concedii se suprapun, în speță 25 februarie 2010 – 28 august 2010.

4.1.3. Petenta aduce la cunoștința Consiliului situația prevăzută de lege în cazul nașterii gemenilor, tripleților și multipleților, care *beneficiază fiecare* de plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de doi ani, art. 2 din OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului precizând că *“indemnizația prevăzută la art. 1, alin.1 se majorează cu 600 lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere”*. Petenta arată că Agenția pentru Prestații Sociale a Județului Buzău i-a răspuns că, în situația sa, sunt incidente prevederile art. 8 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, potrivit cărora, în perioada menționată, se acordă o singură indemnizație pentru creșterea copilului.

4.1.4. Petenta subliniază că însuși legiuitorul a constatat situația discriminatorie existentă în OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, astfel încât, prin OUG nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, intrată în vigoare la 01.01.2011, a fost reglementată situația copiilor născuți în perioada în care mama se afla în concediul pentru creșterea copilului, art. 9, alin. 6 din actul normativ menționat prevăzând că *“pe perioada suprapunerii situațiilor prevăzute la alin. 4, cuantumul indemnizației lunare se majorează cu suma de 600 lei pentru fiecare dintre copii, începând cu cel de-al doilea”*.

4.1.5. Petenta consideră că cel de-al doilea copil al său a fost discriminat și solicită un răspuns oficial al Consiliului cu privire la situația semnalată, precum și soluții posibile pentru recuperarea indemnizației aferente, având în vedere atribuțiile pe care Consiliul le are, respectiv prevenirea faptelor de discriminare,

medierea părților implicate în cazul unei discriminări, investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare și acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării.

4.1.6. Petenta arată că este inechitabil ca ea să suporte consecințele omisiunii guvernanților de a reglementa și situația în care ea se află urmare nașterii celui de-al doilea copil, nerespectându-se astfel obligația de nediscriminare prevăzută chiar în Constituția României.

4.1.7. Referitor la excepția invocată din oficiu de către Consiliu, petenta se exprimă în sensul respingerii acesteia considerând că excepția necompetenței materiale a Consiliului este neîntemeiată deoarece ea nu a solicitat nici anularea, nici refuzul aplicării unor acte normative cu putere de lege, considerând că acestea sunt discriminatorii și nici înlocuirea cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative, ci doar un răspuns oficial cu privire la situația semnalată, precum și posibile soluții pentru recuperarea indemnizației aferente.

Sușinerile părții reclamate

4.2.1. Agenția pentru Prestații Sociale a Județului Buzău, în calitate de parte reclamată, își exprimă punctul de vedere referitor la situația semnalată de petentă, în sensul că a aplicat prevederile legale în vigoare la data nașterii celui de al doilea copil al petentei, respectiv 14.01.2010, și anume art. 8 alin. 1 din HG nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului. Potrivit acestui articol, pe perioada în care cele două concedii se suprapun, se acordă o singură indemnizație la aceeași valoare cu indemnizația primită anterior nașterii celui din urmă copil.

4.2.2. În ceea ce privește omisiunea legiuitorului, partea reclamată învederează Colegiului director că, în conformitate cu dispozițiile art. 5.2., lit. i din Regulamentul de organizare și funcționare, Agenția pentru Prestații Sociale a Județului Buzău are strict atribuții în privința stabilirii dreptului la prestații sociale și efectuarea plății acestora, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, neavând cadrul legal de a se pronunța în privința aprecierii ca fiind discriminatorii prevederile unui act normativ, ceea ce s-a întâmplat prin emiterea deciziei contestată de reclamantă.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petenta solicită Consiliului să constate că neplata indemnizației de creștere copil celui de-al doilea copil, născut în termenul de doi ani de acordare a indemnizației pentru primul copil până la vârsta de doi ani, pe perioada în care cele două termene se suprapun constituie faptă de discriminare.

5.2. În drept, Colegiul director al C.N.C.D. a invocat, din oficiu, *exceptia necompetenței materiale* a Consiliului referitor la aspectele semnalate de petentă. Față de excepția invocată, petenta s-a exprimat în sensul respingerii acesteia.

5.3. Colegiul director reține faptul că petenta consideră că cel de-al doilea copil al său a fost discriminat și solicită Consiliului să îi sugereze soluții posibile pentru recuperarea indemnizației aferente, având în vedere atribuțiile Consiliului, respectiv prevenirea faptelor de discriminare, medierea părților implicate în cazul de discriminare, investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare și acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării. Colegiul precizează faptul că sancțiunile pe care le poate da sunt de natură contravențională și persoanele care se consideră discriminate au dreptul să pretindă despăgubiri proporționale cu prejudiciul suferit doar în fața instanței de judecată, reținând totodată că petenta a făcut acest demers având pe rolul Tribunalului Buzău Secția Comercială și de Contencios Administrativ dosarul nr. 2890/114/2011.

5.4. Colegiul reține și punctul de vedere al părții reclamate potrivit căruia aceasta a aplicat prevederile legale în vigoare la data nașterii celui de al doilea copil al petentei, respectiv 14.01.2010, și anume art. 8 alin. 1 din HG nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

5.5. Colegiul director ia act că însuși legiuitorul a constatat situația discriminatorie existentă în OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, astfel încât, prin OUG nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, intrată în vigoare la 01.01.2011, a fost reglementată situația copiilor născuți în perioada în care mama se afla în concediul pentru creșterea copilului (art. 9, alin. 6 din actul normativ menționat).

5.6. Colegiul director este de părere că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament, în sensul prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Drept urmare, adoptarea, modificarea, completarea ori abrogarea unor acte normative nu poate atrage după sine o eventuală răspundere contravențională.

5.7. Consiliul nu analizează modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum nici nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității și nediscriminării statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.8. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor

dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale.

5.9. Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiuni, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

[Handwritten signatures of ASZTALOS CSABA FERENC and GERGELY DEZIDERIU]

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

